

Mistrovství světa v lodní třídě Vaurien

Předposlední týden v červenci se na Slovensku na Liptovské Maře odjelo Mistrovství světa v lodní třídě Vaurien.

Zúčastnilo se ho 58 lodí z jedenácti států celého světa. Posádka, která vážila nejdelší cestu, byla až z Uruguaje.

Organizace se ujal Slovenský svaz jachtingu spolu s jachetním klubem TJ Fatran a YC Limar. Závodníky přivítalo nádherné letní počasí a bezvětří. I ve slabších povětrnostních podmínkách se podařilo odjet celkem osm rozjížděk.

Z vítězství a titulu Mistra světa jak v kategorii Open, tak v kategorii juniorské, se nakonec radovala italská posádka Olmo Cerri a Edoardo Meini. Na druhém místě se umístila nadějná slovenská bratrská dvojice Miro a Maroš Baranovi následování opět italskou posádkou Graziani Francesco a Marco Melfa. Z Českých posádek se nejlépe, tj. na vynikajícím čtvrtém místě, umístila manželská dvojice Milo a Katka Chalupníkoví, úřadující mistři České republiky.

Zahájení MS předcházelo přihlášení spolu se sobotním a nedělním proměřováním, po kterém následovalo slavnostní zahájení na zaplněném podvečerním náměstí Liptovského Mikuláše.

Od pondělního dopoledne se začalo závodit. Za nádherného počasí a slabého větru měli rozhodčí obtížnou práci a pravidelně se chodilo na vodu dopoledne a v podvečer, kdy se často schylovalo k bouřkám z tepla.

Na takto velkém závodě v početném startovním poli se projevila absence účasti českých posádek na tak velkých závodech. Mimo Chalupníků, kteří předváděli skvělé taktické starty a jízdu, nebojím se napsat, že často nejlepší ze všech, se ostatní posádky musely vyrovnávat se závoděním v početném poli velmi zkušených posádek.

Dobře se s těmito podmínkami vyrovnávala posádka Jakub Hykrda a Monika Hykrdová, která má již nasbírané zkušenosti z mezinárodních závodů i v jiných lodních třídách. Ostatní České posádky s většinou Slovenských se umístili v nabité konkurenci až v druhé půlce závodního pole. Nicméně umístění v některých rozjíždkách Českých a Slovenských posádek, kdy se dařilo prolamovat první dvacítku, svědčí o potenciálu našich závodníků. Jen je potřeba nasbírat více mezinárodních zkušeností a udržet vyrovnanost výsledků.

Pro všechny České a Slovenské posádky šlo o výbornou možnost konfrontace se zahraniční špičkou. Myslím, že po technické stránce je většina lodí, mimo absolutní světovou špičku, srovnatelných. Po taktické je zde však prostor pro zlepšení, které ale přijde jen s pravidelným tréninkem a účastí na podobných mezinárodních závodech, které předpokládá alespoň minimální podporu ze strany Českého svazu jachtingu, ministerstva školství a tělovýchovy a domovských oddílů. O tom jak finančně je taková reprezentace ve vlastní režii nákladná, není potřeba se rozepisovat. Musíme přiznat, že posádky z evropských zemí měly denní rozbory rozjížděk, taktickou přípravu a analýzy od zkušených reprezentačních koučů včetně silného zázemí. Za českou reprezentaci musíme poděkovat Karlu Vaculovi, za podporu na vodě, kde zabezpečoval při dlouhém čekání na rozjíždky a na vítr zázemí ze zapůjčeného motorového člunu.

Příští rok se pořádání kulatého 50tého mistrovství světa ve třídě Vaurien ujalo Německo. Vzhledem k dobré dostupnosti, doufáme v účast nejméně stejně početné České reprezentace. S podporou výše uvedených institucí věříme, že dosáhneme ještě lepších výsledků. Medailové šance tady jsou a to si určitě zaslouží pozornost.

Pavel Konopík, Jan Machovský